

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.229/2014/10.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2016. év február hó 2. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A vesztegetés büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 12.B.7/2014/6. számú ítéletét megváltoztatja.

A pénzbüntetés végrehajtását 1 (egy) évi próbaidőre felfüggeszti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Budapest Környéki Törvényszék 12.B.7/2014/6. számú, 2014. április 11. napján kihirdetett ítéletével a vádlottat az 1978. évi IV. törvény 251. § (1),(2) bekezdés I. fordulata szerinti vesztegetés büntette miatt 400 napi tétel - 400,- forint napi tétel összegű - összesen 160.000,- forint pénzbüntetésre ítélte, 20.000,- forint vagyonekobzást rendelt el és kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész fellebbezést jelentett be téves jogi minősítés és a büntetés súlyosítása végett. A vádlott és védője felmentés végett élt perorvoslattal.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.587/2014/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. A vádlott terhére rótt bűncselekmény hivatali vesztegetés elfogadása büntettekénti értékelését és az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kiszabott büntetés súlyosítását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén az ügyész a fellebbezést fenntartotta. Kifejtette, hogy az 1984. év 477. BH-t továbbra is iránymutatónak tartja a jogi minősítésnél. A vádlott közvetlen kapcsolatban volt az elítéltekkel és e körben feladatai is voltak, a gazdasági társaság pedig állami tulajdonú volt, ezért a vádlott hivatalos személynek minősült. Az ügy elbírálásában a jelenleg hatályos anyagi jogi szabályok alkalmazását kérte, és ugyan az enyhítő szakasz alkalmazásával, de fegyházbüntetés kiszabását. A hosszú időmúlás, a vádlott pszichés állapota miatt a büntetés végrehajtásának próbaidőre való felfüggesztését indítványozta.

A vádlott védője a nyilvános ülésen védence felmentését indítványozta, mert álláspontja szerint a tényállás megalapozatlan, hiányos, és téves mérlegelés eredményeként téves ténybeli következtetéseket tartalmaz. Kifejtette, hogy az aktív vesztegető megtagadta a vallomást a védence ügyében, az 1. számú tanú (akivel szemben az eljárást megszüntették) által „öreg”-ként megjelölt személy más is lehet, mint a vádlott, akár egy kollégája is lehet az elkövető. Aggályosnak tartotta az egyszeri átutalás tényét is, mivel a bizonyítási anyag jól bejáratott kapcsolatról beszél. Mindezekre figyelemmel nem látta bizonyítottnak, hogy csak védence lehetett az elkövető.

A vádlott az utolsó szó jogán nem kívánt nyilatkozni.

Az ellentétes irányú fellebbezések közül a védelmi fellebbezések más okból voltak alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése szerint teljes körben felülbírálta. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartása mellett lefolytatott bizonyítási eljárásban teljesítette az ügyfelderítési kötelezettségét, a bizonyítékokat a lehetséges körben beszerezte, a tárgyalás anyagává tette és értékelési körbe vonta.

A másodfokú bíróság nem osztotta a védelem aggályait a ténybeli következtetések levonása során, mivel a személyi bizonyítékokat objektív adatok is megerősítették. A vádlott bankszámláján megjelent az a 20.000,- forint, amelyet a 2. számú tanú utalt át az 1. sz. tanú (az aktív vesztegető) bankszámlájáról, amelyet kifejezetten azért nyitattott nevezettel (aki korábban zárvatársa volt), hogy onnét a saját utasításai szerinti utalásokat végrehajtsa. A védelem okfejtésével szemben a felülbírált ügyben ez az egyetlen utalás képezte a vád tárgyát, és nincs más ésszerű magyarázat arra, hogy az 1. sz. tanú honnét bírt tudomással a vádlott bankszámlájának számáról, a bankszámla tulajdonosáról és miért indított volna oda készpénz utalást a 2. számú tanú útján, ha nem a vád tárgyává tett jogügylet ellentételezéseként. A további felderített tények csak erősítik a vesztegetés tényét.

Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság mérlegelése logikus, az ésszerű gondolkodás szabályainak megfelel és a törvényszék az indokolási kötelezettségét is megfelelően, meggyőzően teljesítette.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, nem tévedett az elkövetéskor hatályos anyagi jog alkalmazásában sem, és a jogi minősítés is törvényes.

Az elsőfokú bíróság idézte az ügyészség által hivatkozott 32 évvel ezelőtt közzétett eseti döntést, és helyes érvekkel vetette el annak jelenlegi alkalmazását. Az elsőfokú bíróság feltárta a vádlott munkáltatóját, a vádlott munkakörét, annak munkaköri leírását és együttesen értékelve nem tévedett, amikor azt állapította meg, hogy a vádlott egy korlátolt felelősségű gazdasági társaság alkalmazásában állt, polgári alkalmazottként, akinek speciális feladatai is voltak.

Az ügyészség figyelmét elkerülte, hogy a hivatkozott döntés olyan polgári alkalmazotról szól, aki a büntetés-végrehajtás keretei között tevékenykedett, a bv. alkalmazottja volt, de az fel sem merült, hogy gazdálkodó szervnél lett volna munkaviszonyban.

Az elsőfokú bíróság helyesen látta, hogy a vádlott nem rendelkezett közhatalmi jogokkal, nem látott el államigazgatási tevékenységet, gazdálkodó szervezet dolgozójaként követte el a felrótt bűncselekményt, ezért nem minősülhet hivatalos személynek.

Erre figyelemmel a vádlott tettének jogi minősítése helyes és törvényes, a jogi indokok kifejtése teljes, kiegészítésük nem szükséges.

Az elsőfokú bíróság feltárta a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító tényezőket. A másodfokú eljárásban további jelentős időmúlás is bekövetkezett, mivel az ügy nem minősült kiemelt jelentőségűnek. A büntetlen előélet a vádlott életkora miatt nyomatékkel értékelendő a javára, és az eljárás alatt a bűncselekmény miatt elszenvedett szorongása és jelenleg is pszichológus segítségét igénylő lelki állapota is enyhítő tényező.

Erre figyelemmel az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott pénzbüntetés kellően kifejezi a vádlott személyi társadalomra veszélyességét és a bűncselekmény tárgyi súlyát, ezért alkalmas a büntetési célok megfelelő biztosítására.

Annyiban egyetértett az ügyésszel a másodfokú bíróság, hogy a büntetés annak végrehajtása nélkül is el fogja érni a célját a vádlott személyi körülményeire tekintettel. Az igen jelentős napi tételszám mellett a felfüggesztés is hathatósan biztosítja a büntetéssel elérni kívánt célokat. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság rendelkezett a büntetés felfüggesztéséről - az elsőfokú eljárásban is helyesen alkalmazott 1978. évi IV törvény - 89. § (1), (3) bekezdése alapján.

Az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek.

A fentiekben kifejtettek szerint a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § szerint részben megváltoztatta, míg törvényes rendelkezéseit helybenhagyta.

Az ítélet ellen a fellebbezés további lehetőségét a Be. 386. § kizárja.

Budapest, 2016. év február hó 2. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró

. Vincze Piroska s.k.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 12.B.7/2014/6. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.229/2014/10. számú ítéletében foglalt változás mellett jogerős és a pénzbüntetés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2016. év február hó 2. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

